

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7C/253/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112230651
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4112230651.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Soňou Vackovou v právnej veci žalobcu: EURO PROVIDUS, a.s., Dunajská 15/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 962 682, zastúpený: a/k/z/a/ advokátska kancelária s.r.o., Tajovského 5, 010 01 Žilina, IČO: 47 239 000, proti žalovanému: V. Šútor, narodený XX.XX.XXXX, XXX XX K. XXX, o zaplatenie sumy 189,30 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom podaným na súd dňa 13.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 209,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 209,30 eura od 23.11.2010 do zaplatenia a trov konania. V návrhu uviedol, že uzatvoril dňa 23.11.2009 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 300,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver spolu s úrokom 20 % ročne a celkovými nákladmi spojenými so spotrebiteľským úverom vo výške 411, 30 eura vrátiť päťdesiatich dvoch týždenných splátkach každá vo výške 6,30 eura pri ročnej percentuálnej miere nákladov 72,22 %. Žalovaný svoj záväzok vrátiť poskytnutý úver spolu s navýšením napriek upomienkam riadne nesplnil, pretože uhradil splátky 1 až 32 každú vo výške 6,30 eura a čiastočne splátku č. 33 vo výške 0,40 eura.

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 22.10.2012 č.k. 25RO/402/2012-11, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 12.07.2013. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedol, že z pôžičky 300,- eur dostal 210,- eur a 90,- eur si žalobca nechal na úhradu pôžičky, v prípade že ju nesplatí. Sumy musel nosiť do E. W. pánovi W.. Poslednú sumu 50,- eur mu odovzdal, ale pretože nemal so sebou splátkovú listinu nedostal žiadne potvrdenie o príjme. Suma by mala byť 220,- eur, ale uvádzajú len 202,- eur. ešte dostal 3 listy od F. s.r.o. kde sú uvedené rôzne sumy, ktorým nerozumie. Zasiela splátkovú listinu a vklady v hotovosti ktoré platil v Tatra banke spolu v sume 20,- eur. Návrh považuje za nedôvodný, momentálne nemá žiadny príjem, lebo invalidný dôchodok má pozastavený.

Žalobca svojím podaním doručeným súdu dňa 02.10.2013 vzal návrh na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 20,- eur a príslušného úroku z omeškania späť a žiadal aby súd konanie v tejto časti zastavil. Ďalej uviedol, že zmysle čl. 3.4 zmluvy bol pri podpise zmluvy oprávnený požadovať od žalovaného poskytnutie preddavku na úhradu zmluvných pokút do výšky 30 % celkovej sumy poskytnutého úveru, že suma 90,- eur. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že zaplatil aj sumu 50,- eur,

takáto úhrada nebola spoločnosti odvedená, nie zaznamenaná vo výberoch obchodného konzultanta a ani splátkovom kalendári, čo považuje za pochybenie žalovaného.

Súd uznesením zo dňa 27.12.2013 č.k. 7C/253/2013-37 konanie v časti o zaplatenie sumy 20,- eur a 9 % úroku z omeškania zo sumy 209,30 eura od 06.02.2013 do zaplatenia zastavil, a o trovách konania rozhodol tak že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobcovi bol termín pojednávania oznámený cestou právneho zástupcu, na pojednávanie sa nedostavil ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Právny zástupca žalobcu mal doručenie riadne vykázané, na pojednávanie sa nedostavil ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti.

Žalovaný na pojednávaní súdu uviedol, že nárok žalobcu popiera, lebo nedostal 300,- eur, ale len 210,- eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, ktorý uviedol, že chodil splácať do E. W. a raz si zabudol tú splátkovú listinu, kedy dal tomu ich vyberačovi 50,- eur a on si to nezapísal, ani mu nedal žiadny doklad. Nepopiera, že zmluvu so žalobcom uzatvoril a dostal 210,- eur v hotovosti. Z týchto 210,- eur žalobcovi zaplatil splátky, a to: 32,- eur, 30,- eur, 80,- eur, 30,- eur a 50,- eur. Tiež zaplatil 2x po 10,- eur ako vklad v hotovosti na účet v Tatra banke dňa 04.03.2013 a 05.02.2013, a to na číslo účtu XXXXXXXXXXXX, čo bol účet, ktorý mu žalobca resp. spoločnosť, ktorá za neho vymáhala pohľadávky oznámila v liste, ktorým ho vyzvala na zaplatenie, a s variabilným symbolom: XXXXXXXXXXXX. Opätovne poukázal, že dostal len 210,- eur a pri 210,- eur, ktoré dostal, mal vrátiť 411,30 eura, čo je strašne vysoký úrok.

Súd vo veci doplnil dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými v spise, a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a dospel k takémuto právneho záveru.

Účastníci uzatvorili dňa 23.11.2009 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 300,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi túto sumu zvýšenú o poplatok a úrok 20 % ročne spolu sumu 411,30 eura, 52-ich dvoch splátkach, 1. až 51. vo výške 6,30 eura a 52. splátka vo výške 90,- eur. RPMN uvedená v zmluve bola 72,22 % a priemerná RPMN uvedená v zmluve bola 77,76 %.

Zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovaný zaplatil 1. až 32. splátku vo výške 6,30 eura ak časť 33. splátky vo výške 0,40 eura.

Podľa prehľadu Úhrad žalovaný zaplatil dňa 26.11.2009 sumu 32,- eur, dňa 01.01.2010 sumu 30,- eur, dňa 15.04.2010 sumu 80,- eur, dňa 18.11.2010 sumu 30,- eur, a dňa 16.12.2010 sumu 30,- eur, spolu sumu 202,- eur.

Z potvrdenia o vklade v hotovosti vyplýva že žalovaný zaplatil dňa 05.02.2013 sumu 10,- eur a dňa 04.03.2013 sumu 10,- eur.

Vzájomný vzťah účastníkov je vzťahom zo spotrebiteľského úveru, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzatvorenia

zmluvy a je osobitným predpisom týkajúcim sa spotrebiteľských úverov vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, ktorý (ustanovenia § 52 a nasl.). Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa použijú vtedy, ak tento špeciálny právny predpis nemá osobitnú úpravu.

Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 120 ods. 4 OSP, súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaduje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Vykonaným dokazovaním zmluvou o spotrebiteľskom úvere (č.l. 4) mal súd za preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 23.11.2009 zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Predmetom zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 300,- eur, a záväzok žalovaného poskytnutý úver vrátiť žalobcovi zvýšený o poplatok a úrok 20 % ročne spolu v sume 411,30 eura, 52-ich dvoch splátkach, 1. až 51. vo výške 6,30 eura a 52. splátka vo výške 90,- eur. Rovnako mal súd preukázané, že RPMN uvedená v zmluve bola 72,22 % ak priemerná RPMN uvedená v zmluve bola 77,76 %.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 210,- eur. Uvedenú skutočnosť potvrdil žalovaný vo svojej výpovedi a popieral ju ani žalobca, ktorý v podaní doručenom súdu dňa 02.10.2003 uviedol, že zmysle čl. 3.4 zmluvy bol pri podpise zmluvy oprávnený požadovať od žalovaného poskytnutie preddavku na úhradu zmluvných pokút do výšky 30 % celkovej sumy poskytnutého úveru, že suma 90,- eur.

Vykonaným dokazovaním prehľadom Úhrad (č.l. 6 a 21) mal súd preukázané žalovaný zaplatil dňa 26.11.2009 sumu 32,- eur, dňa 01.01.2010 sumu 30,- eur, dňa 15.04.2010 sumu 80,- eur, dňa 18.11.2010 sumu 30,- eur, a dňa 16.12.2010 sumu 30,- eur, spolu sumu 202,- eur. Ďalej vykonaným dokazovaním potvrdeniami o vklade v hotovosti (č.l. 22) mal súd preukázané že žalovaný zaplatil dňa 05.02.2013 sumu 10,- eur a dňa 04.03.2013 sumu 10,- eur. Takto bolo preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 222,- eur.

Na základe uvedeného súd považoval žalobný návrh nepovažoval za dôvodný.

Súd nepovažoval za dôvodný návrh v časti o zaplatenie 90,- eur, nakoľko v konaní nebolo preukázané že žalobca splnil svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti, v ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver v dohodnutej výške 300,- eur, keď účastníci zhodne tvrdili že žalovanému bola poskytnutá len suma 210,- eur a rozdiel v sume 90,- eur bol žalobcom zadržaný na úhradu zmluvných pokút. Žalobca si však v konaní zaplatenie žiadny zmluvných pokút neuplatnil, preto sa súd otázkou zmluvných pokút nezaoberal.

Súd vyzval žalobcu, aby k termínu pojednávania predložil súdu vyúčtovanie použitia sumy 90,- eur. Zároveň si súd splnil svoju zákonom stanovenú povinnosť voči žalobcovi, keď žalobcu poučil, že všetky dôkazy a skutočnosti musia byť predložené alebo označené najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Výzva a poučenie boli žalobcovi doručené v predvolaní na pojednávanie súdu nariadené na deň 10.06.2014, ktoré právny zástupca žalobcu prevzal dňa 02.04.2014. Žalobca súdu nepredložil ani neoznačil žiadne ďalšie dôkazy. Nakoľko dôkazne bremeno ohľadom preukázania dôvodnosti uplatneného nároku je na strane žalobcu, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca dôkazné bremeno ohľadom dôvodnosti svojho nároku na zaplatenie sumy 90,- eur s príslušenstvom neunesol, preto v tejto časti žalobu, ako nedôvodnú, zamietol.

Súd nepovažoval za dôvodný ani návrh v časti o zaplatenie 99,30 eura. Ako už je vyššie uvedené v danej veci ide o vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý bol účinný v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a zároveň aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) v časti, v ktorej zákon o spotrebiteľských úveroch nemá osobitnú úpravu.

V časti o zaplatenie sumy 99,30 eura, ktorá mala pozostávať z úroku v sadzbe 20 % a z dohodnutej odplaty (spolu 38 %) súd tento nárok považoval za uplatnený na základe ustanovenia zmluvy, ktoré je absolútne neplatné, nakoľko je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie

odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Súd mal z internetovej stránky NBS (č.l. 36) preukázané, že obvykle požadované odplaty na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch v čase uzatvorenia zmluvy neprevyšovali 5,7913 % ročne, preto dojednanie o výške odplaty 38 % je dojednanie, ktoré odporuje zákonu (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka) je absolútne neplatné podľa § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutej odplaty súd prihliada z úradnej povinnosti.

Na základe uvedeného súd, ako nedôvodnú, zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie sumy 99,30 eura s príslušenstvom.

Zamietajúca časť sa týka sumy 90,- eur a sumy 99,30 eura, čo je spolu žalovaná suma 189,30 eura po čiastočnom zastavení konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), z dôvodu, že žalovaný mal vo veci plný úspech, ale nepriznal mu náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§205 ods.1 OSP)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie . (§205 ods. 3 OSP)

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne je možné podať návrh na exekúciu.